

cat, cosa que sempre beneficia. Després també va parlar dels lligams de La Unió Liberal i el Museu, que l'ha seguit molt de prop, i de les intencions guardades per tal que en el pròxim Ple es prengui un acord al respecte agraint la cessió. Tingué també unes paraules d'agraïment pels que havien tingut la paciència de guardar, classificar i ordenar les peces.

EXHIBICIO DE LES PECES

Després dels parlaments es començà en comitiva la visita de rigor que donava per inaugurada la «exhibició». Fins ara estàvem acostumats que hi fessin exposicions. Doncs bé, anàrem pujant recorrent les diferents plantes. En la ràpida passejada anàvem sentint els comentaris elogiosos del conferenciant i de l'exposició. Hi havia un xiuxiueig. Es sentiren comentaris de tot tipus. Anecdòticament, un conseller diu que el retaule del Roser s'havia conservat bé.

Conservat bé! És necessari que es comentí el treball responsable que aquella Junta provisional ha portat a terme. Les peces tal com estaven emmagatzemades presentaven un aspecte llastimós. I ha calgut un seriós esforç per tal de retornar a ser les peces de museu que són.

Seguim la visita i veiem que estan

ben presentades i catalogades. Amb uns documents per tal de situar-les històricament. Les converses, salutacions, comiats... tenien el to solemne d'una festa. En marxar, des del vestibul es sentia el soroll de les copes de xampany que festejaven aquella dia.

UNA HISTORIA INCOMPLETA

Després, rellegint el catàleg d'aquesta «exhibició», hi trobo dues pàgines dedicades al que en diuen Història del Museu. Aleshores recordo les paraules del conferenciant i busco en va una ratlla dedicada a La Unió Liberal. Em vaig adonar que aquella història no era justa.

El catàleg és com una carpeta que guarda en el seu interior els fulls solts. El primer pas d'aquesta reconciliació per part del Museu hauria de passar necessàriament per un canvi de fulls. Mantenir el silenci seria falsejar la història. I mentre això no sigui una realitat no s'entén com es poden presentar dient: «volem saber com s'han comportat els nostres pares, els nostres avantpassats, davant de cada fet de la vida, per tal de deduir-ne unes experiències i poder transmetre tota aquesta visió, tal com l'entendem ara, a les futures generacions».

El terreny que trepitgen és perillós.

LA POLITICA DEL MUSEU

La Junta Provisional ha treballat. Però els col·laboradors van anar disminuint paulatinament. Per explicar-nos ho fan servir la bonica imatge d'una feixuga i complicada maquinària per posar en funcionament el Museu. «Algunes de les rodes que havien de moure l'engrenatge començaren a esgavellar-se, les dents no encaixaven, i, fins i tot, les circumstàncies ambientals contribuïren a frenar el seu funcionament».

En aquest dia solemne i després d'haver escoltat el senyor Joan de Sagarra, vaig tornar a pensar en la política municipal del Museu. Cal que la política que porten sigui debatuda en públic. Ben segur que el Museu preocupa a la ciutat. El pas que han fet és important i des de fora cal valorar i respectar el treball que porten entre mans. Però, cal pensar que la política museística que estan portant és política al fi i al cap, i, per tant el poble hi té la seva a dir. Sinó resultarà que com aquesta vegada, apareixeran històries incompletes i amb silencis intencionats i ben segur que llavors a part de fer museu, faran pura i simplement política.

Josep M.ª Farnés

PAVME

PROMOCIÓ
ASSESSORAMENT
VENDA
MATERIAL
EDUCATIU

PAVME, S. A.

OFICINES: Plaça Maluquer i Salvador, 10, 1.ª, 1.ª

Telèfon 870 63 35

TENDA: Rec, 9 - Núria, 6 - Telèfon 870 25 38

GRANOLLERS (Barcelona)
